KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1732/97

av den 4 september 1997

om införande av en preliminär antidumpningstull på import av fästanordningar av rostfritt stål och deras delar med ursprung i Kina, Indien, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen [1], ändrad genom förordning (EG) nr 2331/96 [2], särskilt artikel 7 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

(1) I december 1996 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* [3] att det skulle inledas ett antidumpningsförfarande avseende import till gemenskapen av fästanordningar av rostfritt stål och deras delar med ursprung i Kina, Indien, Malaysia, Sydkorea och Taiwan, och inledde en undersökning.

I januari 1997 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* [4] att förfarandet skulle utvidgas till att även omfatta import från Thailand.

(2) Förfarandet inleddes och utvidgades senare till följd av två klagomål som ingavs av European Industrial Fasteners Institute för gemenskapstillverkare som svarade för en större del av gemenskapens tillverkning av fästanordningar av rostfritt stål. Klagomålen innehöll bevisning om dumpning av produkten i fråga och om därav vållad väsentlig skada, vilken ansågs tillräcklig för att motivera att det inleddes ett förfarande.

(3) Kommissionen meddelade officiellt de tillverkare/exportörer och importörer som den visste var berörda, företrädarna för berörda exportländer och de klagande att det skulle inledas ett förfarande. Direkt berörda parter gavs tillfälle att skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.

(4) Kommissionen sände frågeformulär till alla parter som man visste var berörda och fick svar från de klagande gemenskapstillverkarna, fyra företag i Indien, två företag i Malaysia, ett företag i Sydkorea, sju företag i Taiwan, tre företag i Thailand, sex företag i Kina, ett företag i Hongkong som exporterade produkter med ursprung i Kina, ett företag i Brasilien (som ursprungligen föreslogs som jämförbart land) och från en gemenskapsimportör som var ett malaysiskt företag närstående. Kommissionen fick också kompletta svar från två icke-närstående importörer i gemenskapen.

(5) Kommissionen kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för ett preliminärt fastställande, och genomförde undersökningar på plats hos följande företag:

Gemenskapstillverkare

— Bulnava srl, Milano (Italien).

— Inox Viti snc di Cattinori Enrico e Bruno, Grumello Del Monte (Italien).

— Tevi srl (Trafilerie e Viterie Italiane srl), Ponte Dell'Olio (Italien).

— Tornillería del Besos SA (Torbesa), Barcelona (Spanien).

— Ugivis SA, Belley (Frankrike).

Tillverkare/exportörer och företag i exportländerna som är dessa närstående

Indien

— Audler Fasteners, Vasai.

— Lakshmi Precision Screws Ltd, Rohtak.

— Kundan Industries Ltd., Vasai.

— Tata Exports Ltd., Bombay.

Malaysia

— Tigges Steel Fasteners (M) Sdn. Bhd., Ipoh.

— Tong Heer Fasteners Co., Sdn. Bhd., Penang.

Sydkorea

— Daegil Trading Co. Ltd, Seoul.

[1] EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.
[2] EGT L 317, 6.12.1996, s. 1.
[3] EGT C 369, 7.12.1996, s. 3.
[4] EGT C 25, 25.1.1997, s. 9.

Taiwan

— Arrow Fastener Co. Ltd, Taipei.

— CLC Industrial Co Ltd, Tainan.

— Min Hwei Enterprise Co., Kaohsiung.

— Rodex Fasteners Corp., Chung Li.

— Sen Chang Industrial Co., Ltd, Tao Yuen.

— Taiwan Shan Yin Intern. Co Ltd, Kaohsiung.

— Tong Hwei Enterprise Co., Ltd, Kaohsiung.

— Tong Jou Enterprise Co., Ltd, Kaohsiung.

Thailand

— Dura Fastener Co., Ltd, Samutprakarn.

— A.B.P. Stainless Fastener Co., Ltd, Ayutthaya.

— Thailock Fastener Co., Ltd, Chon Buri.

Hongkong (företag som exporterar produkter med ursprung i Kina)

— Power Van Industrial Co. Ltd.

— Tung Wah Metal Manufactory (ett kinesiskt företag närstående).

Brasilien (ursprungligen föreslaget som jämförbart land)

— Industrias Micheletto, Canoas.

Närstående importör i gemenskapen.

— Tigges GmbH & Co. KG, Wuppertal (Tyskland).

Icke-närstående importör i gemenskapen

— Acton SA, La Grand-Croix, Frankrike.

(6) Undersökningen av dumpning omfattade perioden från och med den 1 januari 1996 till och med den 30 november 1996 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av skada omfattade perioden från och med 1992 till och med den 30 november 1996.

B. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDERSÖKNING OCH LIKADAN PRODUKT

1. Produkt som är föremål för undersökning

(7) Den produkt som berörs av undersökningen är fästanordningar av rostfritt stål, dvs. bultar, muttrar och skruvar av rostfritt stål som används för att mekaniskt förena två eller flera delar. Dessa produkter omfattas av KN-nummer 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, 7318 15 70 och 7318 16 30.

Skruvar är fästanordningar med yttre gängskärning på skaftet. De kan användas antingen utan någon annan del och anbringas i trä (träskruvar) eller metallplattor (självgängande skruvar [plåtskruvar]) eller kombineras med en mutter och underläggsbrickor för att tjäna som en bult. Skruvar kan ha olika huvudformer (skålformiga, hålformiga, platta, sexkantsformiga osv.), skaftlängder och diametrar. Skaftet kan vara helt eller delvis gängat.

Fästanordningar av rostfritt stål används av olika konsumentindustrier och i många olika slutprodukter där motståndskraft mot atmosfärisk och kemisk korrosion är nödvändig och där också hygienen kan vara avgörande, t.ex. utrustning för bearbetning och lagring av livsmedel, anläggningar i den kemiska industrin, tillverkning av medicinsk utrustning, utrustning för offentlig belysning, skeppsbyggeri osv.

(8) Det finns många olika typer av fästanordningar av rostfritt stål, och varje typ karakteriseras av dess specifika fysiska och tekniska egenskaper och den sort av rostfritt stål som den framställs av. Alla produkter som är föremål för undersökning och omfattas av en bred definition av fästanordningar har dock samma grundläggande fysiska egenskaper och användningsområden och distribueras via samma kanaler. De anses följaktligen utgöra en enda produktkategori i denna undersökning. Av tekniska undersökningsskäl beslöts dock att det skulle vara lämpligt att dela in den berörda produkten i olika typer och inhämta och bearbeta uppgifter på grundval av dessa typer. Vid indelningen utgick man från fem kriterier (1). Varje kombination av dessa kriterier, som benämns produktkontrollnummer, motsvarar en särskild typ av fästanordning av rostfritt stål.

(9) Under undersökningens gång framkom att de berörda exportörerna sålde vissa icke-standardmässiga fästanordningar av rostfritt stål. Dessa produkter, som tillverkas efter order, klassificeras inte enligt någon standardnomenklatur. Även om deras kostnader och pris- och vinstmarginaler är ovanligt höga och således inte representativa för genomsnittliga fästanordningar av rostfritt stål betraktas de ändå som likadana produkter. Fastställandet av dumpning baserades dock endast på standardmässiga fästanordningar av rostfritt stål, vilka ansågs vara tillräckligt representativa för den totala exporten av fästanordningar av rostfritt stål till gemenskapen.

(10) Under undersökningens gång hävdades att muttrar (KN-nummer 7318 16 30) borde undantas från undersökningens räckvidd eftersom muttrar inte tillverkades i gemenskapen. Det bör dock noteras att det faktum att en specifik produkttyp inte längre tillverkas av gemenskapsindustrin inte i sig är tillräckligt för att avgöra huruvida produkttypen bör undantas från antidumpningsförfarandets räckvidd. Under alla omständigheter konstaterade kommissionen att även om en ansenlig del av gemenskapens förbrukning av muttrar importerades, i synnerhet från de berörda länderna, tillverkade också gemenskapsindustrin muttrar och kunde således påverkas av den berörda importen.

(1) Dessa är följande: 1) KN-nummer, 2) typ av råmaterial, 3) DIN-nummer, dvs. det nummer som produkten klassificeras enligt i DIN-nomenklaturen, 4) diameter i millimeter, 5) längd i millimeter.

De tillverkare som fortfarande hade kapacitet för att tillverka muttrar skulle med stor sannolikhet öka eller återuppta sin tillverkning av muttrar om en rimlig prisnivå återställdes på gemenskapens marknad. I detta fall ansåg kommissionen inte att det var berättigat att undanta muttrar från undersökningens räckvidd.

2. Likadan produkt

(11) Kommissionen konstaterade att de fästanordningar av rostfritt stål som tillverkades och såldes på respektive hemmamarknader i Indien, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand och de som exporterades till gemenskapen från de berörda länderna samt de som tillverkades och såldes av gemenskapsindustrin hade samma fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och användningsområden. Följaktligen drogs slutsatsen att alla dessa produkter är likadana produkter enligt artikel 1.4 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen).

C. DUMPNING

1. Normalvärde

a) *Indien*

(12) Två av de fyra samarbetsvilliga indiska företagen tillverkade och exporterade den berörda produkten, men sålde den inte på hemmamarknaden under undersökningsperioden. Ett tredje samarbetsvilligt företag tillverkade och sålde den berörda produkten på hemmamarknaden och sålde den för export till gemenskapen via det fjärde företaget, som var ett exporthandelsföretag. Vad gäller Indien beräknades således normalvärde endast för de tre tillverkarna.

(13) För att kunna fastställa normalvärde undersökte kommissionen först om den inhemska försäljningen var representativ enligt artikel 2.2 i grundförordningen. För den enda samarbetsvilliga tillverkare som sålde på hemmamarknaden fastställdes att den totala inhemska försäljningen av den berörda produkten motsvarade mer än 5 % av den försäljningsvolym som var avsedd för gemenskapen.

(14) Sedan undersöktes om den totala inhemska försäljningen av varje produkttyp motsvarade minst 5 % av den försäljningsvolym för samma typ som exporterades till gemenskapen.

För de produkttyper som klarade denna tröskel på 5 % bedömde kommissionen huruvida en tillräckligt stor del av försäljningen hade ägt rum vid normal handel enligt artikel 2.4 i grundförordningen. Om för en viss produkttyp den försäljning som gjordes till priser som låg under enhetskostnaden underskred 20 % av försäljningsvolymen, fastställdes normalvärdet på grundval av de vägda genomsnittliga priser som faktiskt betalades för all inhemsk försäljning. Om för en viss produkttyp den försäljning som gjordes med förlust motsvarade minst 20 %, men högst 90 %, av försäljningen, fastställdes normalvärdet på grundval av de vägda genomsnittliga priser som faktiskt betalades för den återstående lönsamma inhemska försäljningen.

Om för en viss produkttyp den inhemska försäljningsvolymen motsvarade mindre än 5 % av den volym som var avsedd för export till gemenskapen eller den inhemska försäljning som gjordes med förlust överskred 90 %, ansågs den inhemska försäljningen otillräcklig enligt artikel 2.3 i grundförordningen och lämnades utan beaktande. I dessa fall och i avsaknad av inhemsk försäljning från andra indiska tillverkare, konstruerades normalvärdet enligt artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen. För varje produkttyp beräknades normalvärdet på grundval av det berörda företagets tillverkningskostnader plus försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt ett skäligt tillägg för vinst. Vinstmarginalen fastställdes på grundval av den vägda genomsnittliga vinsten för lönsam inhemsk försäljning av den berörda produkten.

(15) För de två exporterande tillverkare som inte sålde den berörda produkten på hemmamarknaden och för exporthandelsföretaget baserades normalvärdet enligt artikel 2.1 i grundförordningen, när det fanns en motsvarande produkttyp, på de vägda genomsnittliga priser fritt fabrik som togs ut av den enda samarbetsvilliga tillverkare som på hemmamarknaden vid normal handel sålde representativa volymer av motsvarande produkttyp.

När den andra tillverkaren för motsvarande produkttyp inte hade någon liknande inhemsk försäljning vid normal handel, eller när denna var otillräcklig, konstruerades normalvärdet enligt artikel 2.3 och 2.6 a i grundförordningen, dvs. på grundval av den berörda exporterande tillverkarens tillverkningskostnader för den berörda produkttypen plus ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst, beräknat på grundval av siffrorna för den enda indiska tillverkare som sålde på den inhemska marknaden.

b) *Sydkorea*

(16) Det fastställdes att den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Sydkorea hade en total inhemsk försäljning av den berörda produkten som motsvarade mer än 5 % av den försäljning som exporterades till gemenskapen.

(17) Sedan undersöktes om den totala inhemska försäljningen av varje produkttyp motsvarade minst 5 % av den försäljningsvolym för samma typ som exporterades till gemenskapen.

För de produkttyper som klarade denna tröskel på 5 % bedömde kommissionen huruvida en tillräckligt stor del av försäljningen hade ägt rum vid normal handel enligt artikel 2.4 i grundförordningen. Om för en viss produkttyp den försäljning som gjordes till priser som låg under enhetskostnaden underskred 20 % av försäljningsvolymen, fastställdes normalvärdet på grundval av de vägda genomsnittliga priser som faktiskt betalades för all inhemsk försäljning. Om för en viss produkttyp den försäljning som gjordes med förlust motsvarade minst 20 %, men högst 90 %, av försäljningen, fastställdes normalvärdet på grundval av de vägda genomsnittliga priser som faktiskt betalades för den återstående lönsamma inhemska försäljningen.

Om för en viss produkttyp den inhemska försäljningsvolymen motsvarande mindre än 5 % av den volym som exporterades till gemenskapen eller den inhemska försäljning som gjordes med förlust överskred 90 %, ansågs den inhemska försäljningen vid normal handel otillräcklig enligt artikel 2.3 i grundförordningen och lämnades utan beaktande. I dessa fall, och i avsaknad av andra samarbetsvilliga sydkoreanska tillverkare, konstruerades normalvärdet enligt artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen, dvs. för varje produkttyp på grundval av detta företags tillverkningskostnader plus försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt ett skäligt tillägg för vinst. Vinsmarginalen fastställdes på grundval av den vägda genomsnittliga vinsten för lönsam inhemsk försäljning av den berörda produkten.

c) *Malaysia*

(18) Det fastställdes att båda de malaysiska exporterande tillverkarna hade en total inhemsk försäljning av den berörda produkten som motsvarande mindre än 5 % av den försäljning som exporterades till gemenskapen. I avsaknad av andra samarbetsvilliga malaysiska tillverkare konstruerades följaktligen normalvärdet enligt artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen, dvs. på grundval av dessa företags tillverkningskostnader plus skäliga tillägg för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst. Dessa belopp kunde inte fastställas på grundval av uppgifterna för dessa tillverkare eftersom deras inhemska försäljning inte var representativ, och fastställdes enligt artikel 2.6 c i grundförordningen på grundval av någon annan rimlig metod. Beloppet för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader fastställdes på grundval av uppgifterna för den tillverkare som sålde den berörda produkten på hemmamarknaden under undersökningsperioden, eftersom det kunde visas att detta belopp var i linje med de genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som konstaterats för alla företag som undersökts i detta förfarande. Beloppet för vinst fastställdes på grundval av den vägda genomsnittliga vinst som den grupp som företaget tillhörde, dvs. företaget i Malaysia plus två företag i Taiwan, gjorde på inhemsk försäljning direkt till oberoende kunder, varvid försäljning inom gruppen undantogs.

d) *Taiwan*

(19) Det fastställdes att tre exporterande tillverkare hade en total inhemsk försäljning av den berörda produkten som motsvarade minst 5 % av den försäljning som exporterades till gemenskapen. Denna försäljning var således representativ enligt artikel 2.2 i grundförordningen.

(20) För de produkttyper som klarade denna tröskel på 5 % bedömde kommissionen huruvida en tillräckligt stor del av försäljningen hade ägt rum vid normal handel enligt artikel 2.4 i grundförordningen. Om för en viss produkttyp den försäljning som gjordes till priser som låg under enhetskostnaden underskred 20 % av försäljningsvolymen, fastställdes normalvärdet på grundval av de vägda genomsnittliga priser som faktiskt betalades för all inhemsk försäljning av den typen. Om för en viss produkttyp den försäljning som gjordes med förlust motsvarade minst 20 %, men högst 90 %, av försäljningen, fastställdes normalvärdet på grundval av de vägda genomsnittliga priser som faktiskt betalades för den återstående lönsamma inhemska försäljningen av den typen.

Om för en viss produkttyp den inhemska försäljningsvolymen motsvarade mindre än 5 % av den volym som exporterades till gemenskapen eller den

inhemska försäljning som gjordes med förlust överskred 90 %, ansågs den inhemska försäljningen vid normal handel otillräcklig enligt artikel 2.3 i grundförordningen. I dessa fall baserades normalvärdet enligt artikel 2.1 andra stycket i grundförordningen på de vägda genomsnittliga priser fritt fabrik som andra tillverkare i det berörda landet tog ut för representativ inhemsk försäljning av motsvarande produkttyp vid normal handel.

Om andra tillverkare i det berörda landet för motsvarande produkttyp inte hade någon representativ inhemsk försäljning konstruerades normalvärdet enligt artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen, dvs. på grundval av den berörda exporterande tillverkares tillverkningskostnader för produkttypen i fråga plus skäliga tillägg för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och vinst. I allmänhet fastställdes beloppet för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och vinst på grundval av den berörda tillverkarens återstående representativa inhemska försäljning vid normal handel av den produkt som är föremål för undersökning.

(21) Under undersökningens gång fastställdes att två av dessa företag var varandra närstående. Vid fastställandet av det konstruerade normalvärdet användes följaktligen ett vägt genomsnitt av dessa två närstående exporterande tillverkares vinster och en enda dumpningsmarginal beräknades.

(22) Båda dessa två närstående exporterande tillverkare sålde den berörda produkten på hemmamarknaden via ett närstående återförsäljningsföretag och direkt till icke-närstående kunder. När produkttyperna såldes till det närstående återförsäljningsföretaget ansågs enligt artikel 2.1 tredje stycket i grundförordningen att försäljningen inte ägde rum vid normal handel. I dessa fall fastställdes normalvärdet på grundval av de priser till vilka produkten först såldes vidare till oberoende kunder.

(23) Det fastställdes att de tre återstående exporterande tillverkarna i Taiwan hade en total inhemsk försäljning av den berörda produkten som motsvarade mindre än 5 % av den försäljning som exporterades till gemenskapen, och denna inhemska försäljning ansågs därför inte vara representativ enligt artikel 2.2 i grundförordningen. I dessa fall fastställdes normalvärdet, när det var möjligt, på grundval av de andra taiwanesiska företagens inhemska priser eller på grundval av konstruerade normalvärden enligt den ovan beskrivna metoden.

När för en viss produkttyp normalvärdet måste konstrueras fastställdes beloppet för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och vinst enligt artikel 2.6 a i grundförordningen på grundval av de genomsnittliga belopp som konstaterats för de övriga taiwanesiska tillverkare som sålde den berörda produkten på hemmamarknaden.

e) ***Thailand***

(24) Endast ett av de tre samarbetsvilliga thailändska företagen hade haft försäljning på sin hemmamarknad under undersökningsperioden. Undersökningen visade att detta företags totala inhemska försäljning av den berörda produkten motsvarade mer än 5 % av den försäljning som exporterades till gemenskapen.

För de produkttyper som klarade denna tröskel på 5 % bedömde kommissionen huruvida en tillräckligt stor del av försäljningen hade ägt rum vid normal handel enligt artikel 2.4 i grundförordningen. Normalvärdet baserades följaktligen antingen på priserna för inhemsk försäljning eller på ett konstruerat värde enligt den metod som anges i punkterna 13.

När försäljningen av en viss produkttyp underskred 5 % eller när den försäljning som gjordes med förlust översked 90 % konstruerades normalvärdet enligt den metod som anges i punkt 14.

(25) För de två andra thailändska exporterande tillverkarna användes enligt artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen ett konstruerat normalvärde, eftersom det första företaget inte sålde någon liknande produkttyp på den thailändska hemmamarknaden. Ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst adderades till tillverkningskostnaden för varje produkttyp. De försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och vinstmarginaler som användes beräknades på grundval av uppgifterna för tillverkning och inhemsk försäljning för det thailändska företag som hade försäljning på hemmamarknaden.

f) ***Kina***

1. *Jämförbart land*

(26) Eftersom Kina inte är ett marknadsekonomiskt land måste ett jämförbart land med marknadsekonomi väljas för fastställande av normalvärde enligt artikel 2.7 i grundförordningen. I tillkännagivandet om inledande av förfarandet föreslogs Brasilien eller Indien. Ingen berörd part eller myndighet i Kina lämnade synpunkter på detta inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet.

Under undersökningen visade det sig dock att varken Brasilien eller Indien var lämpliga länder. Vad gäller Brasilien konstaterades att det antal olika produkttyper som såldes av den enda brasilianska samarbetsvilliga tillverkaren inte var tillräckligt representativt. Vad gäller Indien visade undersökningen, trots att antalet olika produkter var större, att kommissionen inte till fyllest kunde bedöma konkurrensvillkoren på den indiska marknaden. Kommissionen bedömde slutligen enligt artikel 2.7 i grundförordningen att Taiwan i detta fall var det rimligaste valet av jämförbart land. Under undersökningens gång framkom det i Taiwan tillverkades ett representativt antal olika produkter och att det stora antalet leverantörer på marknaden säkerställde att konkurrensen var tillräcklig.

2. *Normalvärde*

(27) Av dessa skäl fastställdes normalvärdet på grundval av priserna och kostnaderna för de taiwanesiska tillverkare som hade försäljning på den inhemska marknaden. Undersökningen visade att den inhemska försäljningen i Taiwan motsvarade minst 5 % av den totala kinesiska exporten till gemenskapen.

(28) För de produkttyper som klarade denna tröskel på 5 % bedömde kommissionen huruvida en tillräckligt stor del av försäljningen hade ägt rum vid normal handel enligt artikel 2.4 i grundförordningen. Om för en viss produkttyp den försäljning som gjordes till priser som låg under enhetskostnaden underskred 20 % av försäljningsvolymen, fastställdes normalvärdet på grundval av de vägda genomsnittliga priser som faktiskt betalades för all inhemsk försäljning. Om för en viss produkttyp den försäljning som gjordes med förlust motsvarade minst 20 %, men högst 90 %, av försäljningen, fastställdes normalvärdet på grundval av de vägda genomsnittliga priser som faktiskt betalades för den återstående lönsamma inhemska försäljningen. Om för en viss produkttyp den inhemska försäljningsvolymen motsvarade mindre än 5 % av den volym som var avsedd för export till gemenskapen eller den inhemska försäljning som gjordes med förlust överskred 90 %, ansågs den inhemska försäljningen vid normal handel otillräcklig enligt artikel 2.3 i grundförordningen och lämnades utan beaktande. I dessa fall konstruerades normalvärdet enligt artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen. För varje produkttyp beräknades normalvärdet på grundval av de taiwanesiska företagens tillverkningskostnader plus försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt ett skäligt tillägg för vinst. Beloppet för vinst fastställdes på grundval av den vägda genomsnittliga vinsten för lönsam inhemsk försäljning av den berörda produkten.

2. **Exportpris**

a) ***Indien***

(29) För de två exporterande tillverkare vars export till gemenskapen gick direkt till oberoende importörer fastställdes exportpriserna enligt artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas av dessa oberoende kunder. Eftesom det tredje företaget sålde den berörda produkten till ett icke-närstående exporthandelsföretag beläget i Indien, och vid försäljningen kände till att denna produkt var avsedd för export till gemenskapen, fastställdes exportpriserna för detta företag på grundval av de priser som tillverkaren tog ut av handelsföretaget.

b) ***Sydkorea***

(30) Den enda samarbetsvilliga exporterande sydkoreanska tillverkarens export till gemenskapen gick direkt till oberoende importörer, och detta företag fakturerade importörerna antingen direkt eller via ett oberoende handelsföretag i Sydkorea. I det första fallet fastställdes exportpriserna enligt artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser som oberoende kunder faktiskt betalat eller skulle betala. I det senare fallet fastställdes exportpriserna på grundval av de priser till vilka den berörda tillverkaren fakturerade handelsföretaget.

c) ***Malaysia***

(31) För en malaysisk exportör vars export till gemenskapen gick direkt till oberoende importörer fastställdes exportpriserna enligt artikel 2.8 i grundfö-

rordningen på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas av dessa oberoende importörer.

(32) Den andra malaysiska exportören exporterade den berörda produkten till gemenskapen via en närstående importör. Följaktligen ansågs de priser som det importerande företaget i Europa betalade till tillverkaren i Malaysia som otillförlitliga. Av detta skäl konstruerades exportpriserna enligt artikel 2.9 i grundförordningen på grundval av det pris till vilket den importerade produkten först såldes vidare till en oberoende köpare, med justeringar för alla kostnader mellan import och vidareförsäljning och en preliminär vinstmarginal som motsvarade den som detta företag hade vid försäljning till oberoende kunder i gemenskapen.

d) ***Taiwan***

(33) De exporterande tillverkarnas export till gemenskapen gick antingen direkt till oberoende importörer eller via icke-närstående handelsföretag i Taiwan.

När exporten till gemenskapen gick direkt till oberoende importörer fastställdes exportpriserna enligt artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser som dessa importörer faktiskt betalat eller skulle betala.

När exporten till gemenskapen gick via handelsföretag fastställdes exportpriserna på grundval av de priser till vilka de berörda tillverkarna fakturerade handelsföretagen.

e) ***Thailand***

(34) För de två exporterande tillverkare vars export till gemenskapen gick direkt till oberoende kunder fastställdes exportpriserna enligt artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas av dessa oberoende kunder. Eftersom den tredje tillverkaren sålde den berörda produkten till ett icke-närstående exporthandelsföretag beläget i Thailand, och vid försäljningen kände till att denna produkt var avsedd för export till gemenskapen, fastställdes exportpriserna för detta företag på grundval av de priser som tillverkaren tog ut av handelsföretaget.

f) ***Kina***

1. *Individuell behandling*

(35) Alla exporterande tillverkare i Kina som fullständigt besvarade kommissionens frågeformulär och exporterade den berörda produkten till gemenskapen under undersökningsperioden, samt ett företag från Hongkong som exporterade fästanordningar av rostfritt stål med ursprung i Kina, begärde individuell behandling, dvs. fastställande av separata exportpriser och individuella dumpningsmarginaler.

Kommissionen kontrollerade om dessa sju företag hade ett rättsligt och faktiskt oberoende förhållande till staten jämförbart med det som skulle råda i ett land med marknadsekonomi. I detta syfte ställdes detaljerade frågor till dessa företag angående ägande, ledning och kontroll över företagets affärsstrategi.

(36) De sex berörda kinesiska företagen kunde inte till kommissionens belåtenhet visa att deras verksamhet var tillräckligt oberoende av de kinesiska myndigheterna, och det konstaterades särskilt att några av dessa företag omfattades av restriktioner vad gäller prissättning och vilka volymer som kunde säljas på hemmamarknaden repsektive exportmarknaderna. Vidare krävdes de kinesiska myndigheternas godkännande vid olika skeden i vissa företags existens, t.ex. vid bildande av företaget, ändring av bolagsordningen och upphörande med verksamhet. Desstom drog sig i vissa fall utländska investerare ur de överenskommelser om samriskföretag som ingåtts med berörda företag i Kina innan undersökningsperioden påbörjades. Följaktligen beslöts att det inte var lämpligt att bevilja dessa sex företag individuell behandling.

(37) Vad gäller det företag i Hongkong som exporterade fästanordningar av rostfritt stål med ursprung i Kina fastställdes att detta företag var registrerat i Hongkong, att ingen kinesisk part ägde någon del av företaget och att det inte hade några förbindelser med kinesiska företag. Undersökningen i Hongkong visade att företaget på arrendebasis drev en anläggning i Kina för tillverkning av fästanordningar av rostfritt stål, och att tillverkningen i fabriken styrdes och kontrollerades av kontoret i Hongkong. Det framgick att detta företag agerade oberoende av de kinesiska myndigheterna, i synnerhet i fråga om exportpriser till gemenskapen och marknadsföring.

Mot bakgrund av detta beslöts preliminärt att bevilja detta företag individuell behandling i denna antidumpningsundersökning.

2. *Exportpris*

(38) Undersökningen visade att exporten från de fem samarbetsvilliga företagen i Kina och från företaget i Hongkong gick direkt till oberoende importörer i gemenskapen. Exportpriserna baserades således enligt artikel 2.8 i grundförordningen på de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas för försäljning till gemenskapen.

(39) Vad gäller ett annat företag i Kina konstaterades att exporten till gemenskapen gick via ett närstående företag i Hongkong, som sålde den berörda produkten till oberoende importörer i gemenskapen. I detta fall fastställdes exportpriserna enligt artikel 2.9 i grundförordningen på grundval av de priser till vilka det närstående företaget fakturerade oberoende importörer i gemenskapen, med justeringar för alla kostnader och vinster mellan import och vidareförsäljning.

3. **Jämförelse**

(40) För att säkerställa en rättvis jämförelse togs hänsyn i form av justeringar till olikheter i de faktorer som påstods och konstaterades påverka prisernas jämförbarhet. I enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen gjordes justeringar för förpackning, transport, försäkring, hantering och därmed sammanhängande kostnader, indirekta skatter och importavgifter, kreditkostnader och provisioner.

(41) Ett företag i Indien begärde justering för kreditkostnader för försäljning på hemmamarknaden och begärde att den faktiska betalningsdagen borde användas. Denna begäran avvisades med motiveringen att justering enligt artikel 2.10 g i grundförordningen endast kan göras för de antal dagar som överenskommits vid försäljningstidpunkten, eftersom endast utgiften för detta antal dagar kan anses ha påverkat köparens beslut.

(42) Samma indiska företags begäran om justeringar för importavgifter avvisades eftersom företaget inte kunde visa att det fanns en tydlig koppling mellan de importerade råmaterial som använts för tillverkning av den berörda produkten såld på hemmamarknaden och den begärda justeringen för importavgifter.

(43) Några exporterande tillverkare i Taiwan begärde justeringar för olikheter i handelsled med motiveringen att de sålde olika stora kvantiteter till olika kundkategorier. De kunde dock inte visa att det fanns konsekventa och tydliga skillnader i funktioner och priser för olika handelsled på Taiwans inhemska marknad. Mot bakgrund av detta beviljades ingen justering för olika handelsled.

(44) Ett företag i Thailand begärde justering för skillnader i fysiska egenskaper och olika handelsled. Dessa anspråk avvisades av följande skäl:

Vad gäller den första begäran ansågs den inte relevant eftersom beräkningen av dumpning baserades på en jämförelse av produkttyper som såldes både på hemmamarknaden och exportmarknaderna och produkterna hade samma interna tekniska benämningar i företaget. Det konstaterades att produkterna sannolikt var likadana.

Vad gäller den andra begäran visade undersökningen att mindre än 10 % av den inhemska försäljningen gick till en specifik kundkategori. Företaget kunde dock inte visa att det fanns konsekventa och tydliga skillnader i funktioner och priser för olika handelsled på Thailands inhemska marknad. Mot bakgrund av detta beviljades ingen justering för olika handelsled.

4. **Dumpningsmarginal**

1. ***Allmän metod***

(45) I allmänhet fastställdes dumpningsmarginalerna enligt artikel 2.10 och 2.11 i grundförordningen på grundval av en jämförelse mellan vägda genomsnittliga normalvärden och vägda genomsnittliga exportpriser fritt fabrik i samma handelsled.

(46) För de exporterande tillverkare som berördes av förfarandet och varken besvarade kommissionens frågeformulär eller gav sig till känna på annat sätt fastställdes dumpningsmarginalerna enligt artikel 18.1 i grundförordningen på grundval av tillgängliga uppgifter.

(47) För att fastställa graden av samarbetsvilja gjordes en jämförelse mellan statistik från Eurostat och de uppgifter om exportvolym till gemenskapen som tillhandahölls av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i de berörda länderna.

När graden av samarbetsvilja inte var hög beslöt kommissionen att de rimligaste tillgängliga uppgifterna var de som fastställts i undersökningen, dvs. det vägda genomsnittet av alla dumpade transaktioner som konstaterats för det företag som hade den högsta dumpningsmarginalen.

När graden av samarbetsvilja var hög beslöt kommissionen att det var lämpligt att basera de icke-samarbetsvilliga företagens dumpningsmarginal på den högsta dumpningsmarginal som konstaterats för en samarbetsvillig exporterande tillverkare i det berörda landet, eftersom det inte fanns någon anledning att förmoda att en icke-samarbetsvillig exporterande tillverkare hade bedrivit dumpning på en lägre nivå än den högsta som konstaterats.

Detta var också nödvändigt för att undvika att belöna bristande samarbete och inte skapa möjlighet till kringgående.

2. ***Dumpningsmarginaler***

a) *Indien*

(48) Följande dumpningsmarginaler uttryckta i procent av cif-priset vid gemenskapens gräns fastställdes:

— Audler Fasteners, Vasai 108,8 %

— Lakshmi Precision Screws Ltd, Rohtak 113,0 %

— Kundan Industries Ltd/Tata Export Ltd 68,4 %

(49) Mot bakgrund av den låga graden av samarbetsvilja och i enlighet med den allmänna metod som anges i punkterna 46 till 47 fastställdes den preliminära dumpningsmarginalen för de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i Indien till 133,5 %, uttryckt i procent av priset fritt gemenskapens gräns.

b) *Sydkorea*

(50) Följande dumpningsmarginal uttryckt i procent av cif-priset vid gemenskapens gräns fastställdes:

— Daegil Trading Co. Ltd, Seoul 24,0 %

(51) Mot bakgrund av den låga graden av samarbetsvilja och i enlighet med den allmänna metod som anges i punkterna 46 till 47 fastställdes den preliminära dumpningsmarginalen för de icke-samarbetsvilliga exporterade tillverkarna i Sydkorea till 26,7 %, uttryckt i procent av priset fritt gemenskapens gräns.

c) *Malaysia*

(52) För en undersökt exporterande tillverkade i Malaysia jämfördes enligt artikel 2.11 i grundförordningen det vägda genomsnittliga normalvärdet med priserna för alla enskilda exporttransaktioner till gemenskapen, eftersom det fanns ett mönster för exportpriserna vilket väsentligen skilde sig åt mellan olika tider och en beräkning på grundval av ett vägt genomsnitt inte till fullo skulle ha återspeglat den dumpning som förekom.

Följande dumpningsmarginaler uttryckta i procent av cif-priset vid gemenskapens gräns fastställdes:

— Tigges Stainless Steel Fasteners (M) Sdn. Bhd., Ipoh 6,6 %

— Tong Heer Fasteners Co., Sdn. Bhd., Penang 9,5 %

(53) Mot bakgrund av den höga graden av samarbetsvilja och i enlighet med den allmänna metod som anges i punkterna 45 till 46 fastställdes den preliminära dumpningsmarginalen för de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i Malaysia till 9,5 %, uttryckt i procent av priset fritt gemenskapens gräns.

d) *Taiwan*

(54) För tre undersökta exporterande tillverkare i Taiwan jämfördes enligt artikel 2.11 i grundförordningen det vägda genomsnittliga normalvärdet med priserna för alla enskilda exporttransaktioner till gemenskapen, eftersom det fanns ett mönster för exportpriserna vilket väsentligen skilde sig åt mellan olika tider och regioner och en beräkning på grundval av ett vägt genomsnitt inte till fullo skulle ha återspeglat den dumpning som förekom.

Följande dumpningsmarginaler uttryckta i procent av cif-priset vid gemenskapens gräns fastställdes:

— Arrow Fastener Co. Ltd, Taipei 8,3 %

— CLC Industrial Co. Ltd, Tainan 9,6 %

— Min-Hwei Enterprise Co. Ltd, Kaohsiung 12,5 %

— Rodex Fasteners Corp., Chung Li 11,9 %

— Sen Chang Industrial Co. Ltd, Tao Yuen 12,5 %

— Tong Hwei Enterprise Co. Ltd, Kaohsiung 12,5 %

(55) Två företag i Taiwan var varandra närstående. Följaktligen fanns det en stor risk för att antidumpningsåtgärderna kunde kringgås genom att exporten till gemenskapen gick via det företag som fick den lägsta dumpningsmarginalen, för det fall att olika dumpningsmarginaler fastställdes. Slutsatsen drogs således att de båda företagen skulle omfattas av en och samma dumpningsmarginal, beräknad på grundval av det vägda genomsnittet av de dumpningsmarginaler som konstaterats för företagen.

(56) Mot bakgrund av den låga graden av samarbetsvilja och i enlighet med den allmänna metod som anges i punkterna 44 till 46 fastställdes den preliminära dumpningsmarginalen för de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i Taiwan till 27,7 %, uttryckt i procent av priset fritt gemenskapens gräns.

e) *Thailand*

(57) Följande dumpningsmarginaler uttryckta i procent av cif-priset vid gemenskapens gräns fastställdes:

— Dura Fastener, Samutprakarn	13,3 %
— A.B.P. Stainless Fastener, Ayutthaya	18,3 %
— Thailock Fastener, Chon Buri	32,9 %

(58) Mot bakgrund av den höga graden av samarbetsvilja och i enlighet med den allmänna metod som anges i punkterna 45 till 46 fastställdes den preliminära dumpningsmarginalen för de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i Thailand till 32,9 %, uttryckt i procent av priset fritt gemenskapens gräns.

f) *Kina*

(59) Eftersom de sex samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i Kina inte fick någon individuell behandling måste deras exportpriser slås samman med uppgifter från Eurostat för att den totala exporten från Kina till gemenskapen skulle täckas. Jämförelsen kunde således endast göras på grundval av tulltaxenummer, varvid flera produktkontrollnummer fick grupperas tillsammans. Det vägda genomsnittliga normalvärdet fob vid Taiwans nationsgräns jämfördes på grundval av tulltaxenummer med det vägda genomsnittliga exportpriset fob vid Kinas nationsgräns i samma handelsled.

Den preliminära dumpningsmarginalen fastställdes till 75,6 %, uttryckt i procent av cif-priset vid gemenskapens gräns.

För det företag i Hongkong som beviljades individuell behandling jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet fob vid Taiwans nationsgräns med företagets egna vägda genomsnittliga exportpriser fob vid Kinas nationsgräns i samma handelsled. Den preliminära dumpningsmarginalen fastställdes till 16,2 %, uttryckt i procent av cif-priset vid gemenskapens gräns.

D. GEMENSKAPSINDUSTRIN

(60) Kommissionen undersökte om de klagande svarade för en större del av gemenskapens totala tillverkning av den berörda produkten, och kom fram till slutsatsen att de klagande tillverkarna (nedan kallade gemenskapsindustrin) stod för 63 % av gemenskapens totala tillverkning av den likadana produkten under undersökningsperioden. Kommissionen ansåg således att de klagande representerade gemenskapsindustrin enligt artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen.

E. SKADA

1. Inledande anmärkningar

(61) För fastställande av skada i detta förfarande analyserade kommissionen uppgifter för perioden från och med 1992 till och med november 1996 (nedan kallad den granskade perioden). Det bör dock noteras att vad gäller utvecklingen av skadeindikatorer under den granskade perioden använde kommissionen vid jämförelser från år till år uppgifterna för undersökningsperioden (elva månader under 1996) som grundval för extrapolering av värdena för hela 1996.

Geografiskt omfattade undersökningen gemenskapen i dess sammansättning vid förfarandet inledande, dvs. gemenskapen med femton medlemsstater.

2. Kumulering

(62) Kommissionen undersökte om verkan av importen av fästanordningar av rostfritt stål med ursprung i Kina, Indien, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand borde slås samman enligt artikel 3.4 i grundförordningen.

Kommissionen drog slutsatsen att de fästanordningar av rostfritt stål som importerades från de berörda länderna liknade varandra i alla avseenden (noteras bör att importerade fästanordningar av rostfritt stål tillverkas enligt samma kvalitetsstandarder som gemenskapens produkter, vanligtvis en

DIN-standard eller ISO-standard), var utbytbara och salufördes i gemenskapen via jämförbara försäljningskanaler på liknande affärsvillkor, och i synnerhet att de såldes till liknande prisnivåer som låg väsentligt under gemenskapsindustrins. De importerade fästanordningarna av rostfritt stål ansågs följaktligen konkurrera med varandra och med de fästanordningar av rostfritt stål som tillverkades i gemenskapen.

Importvolymen från vart och ett av de sex berörda länderna, beaktad för sig, svarade för en ickeförsumbar marknadsandel.

Mot bakgrund av detta ansåg kommissionen att alla kriterier enligt artikel 3.4 i grundförordningen var uppfyllda, dvs. varje exportlands dumpningsmarginal var högre än miniminivån, omfattningen av importen från varje enskilt land var icke försumbar (se punkt 64 nedan) och det var lämpligt att slå samman verkan av importen med hänsyn till konkurrensvillkoren mellan de olika importerade produkterna och konkurrensvillkoren mellan de importerade produkterna och de likadana gemenskapsprodukterna. Verkan av importen från de berörda länderna slogs därför samman i denna undersökning.

3. Gemenskapens förbrukning

(63) Omfattningen av gemenskapens förbrukning fastställdes på grundval av svaren på frågeformulären (gemenskapsindustrins försäljningsvolym), uppgifter från Eurostat (importvolym) och klagomålet (ickeklagande gemenskapstillverkares försäljning).

På denna grundval fastställdes att den synliga förbrukningen i gemenskapen under 1992 och 1993 var stabil på en nivå av 47 200 ton, ökade till 59 900 ton 1994 och till 86 500 ton 1995, och sjönk något till 82 400 ton 1996, vilket innebär en total ökning på 75 % under den granskade perioden.

Det bör noteras att utvecklingen av den synliga förbrukningen till stor del påverkas av lagerhållarnas beteende på gemenskapens marknad mot bakgrund av att de agerar som mellanhänder åt alla tillverkare av fästanordningar av rostfritt stål, både gemenskapsindustrin och exportörer. Siffrorna för den synliga förbrukningen avspeglar således dessa lagerhållares inköp under den granskade perioden och inte nödvändigtvis användarnas inköp. Den ringa nedgången av den synliga förbrukningen under 1996 verkar ha sin grund i den stora ökningen av importen under de föregående åren.

4. Den dumpade importens kumulerade volym och marknadsandel

(64) Den kumulerade volymen av dumpad import till gemenskapen av fästanordningar av rostfritt stål med ursprung i de berörda länderna minskade från 15 800 ton 1992 till 14 800 ton 1993, ökade sedan till 20 600 ton 1994 och till 42 300 ton 1995, och förblev på en liknande nivå under 1996 (41 200 ton), vilket innebär en total ökning på 161 %.

Dessa länders kumulerade marknadsandel minskade från 33,5 % 1992 till 31,4 % 1993 och ökade sedan till 34,3 % 1994, 48,9 % 1995 och 50,1 % 1996, vilket innebär en ökning på 17 procentenheter under den granskade perioden. Under undersökningsperioden var Thailands marknadsandel 2 %, Indiens 3 %, Sydkoreas 3,2 %, Malaysias 5,3 %, Kinas 12,5 % och Taiwans 24 %.

5. Prisunderskridande

(65) Analysen av prisunderskridande gjordes för varje typ av fästanordning av rostfritt stål. För var och en av dessa typer jämförde kommissionen exportörernas och gemenskapsindustrins månatliga vägda genomsnittliga försäljningspriser utan avdrag och skatter, beräknade på grundval av försäljning till första icke-närstående kund med justeringar för skillnader i distributionskanaler. Gemenskapsindustrins månatliga genomsnittliga försäljningspris viktades i förhållande till de enskilda företagens försäljningsvolym. Detta månatliga genomsnittliga försäljningspris i gemenskapen jämfördes sedan med motsvarande värde för varje berörd exportör på grundval av deras månatliga återförsäljningspriser i gemenskapen, vägda i förhållande till försäljningsvolym.

För att jämförelsen skulle göras i ett handelsled som var jämförbart med gemenskapsindustrins justerades importpriserna från de berörda länderna för kostnader som uppstod efter importen (inbegripet hanterings-, finansierings- och transportkostnader), ompackningskostnader och tillämpliga tullar. Justeringarna baserades på importörers uppgifter.

Marginalern för prisunderskridande fastställdes i procent av gemenskapsindustrins priser (fritt fabrik), till skillnad från metoden för beräkning av marginalerna för målprisunderskridande, som fastställdes i procent av det vägda genomsnittliga priset fritt gemenskapen. Följande marginaler för prisunderskridande fastställdes:

Land/företag	Prisunderskridande marginal
Kina	från 38,4 % till 38,9 %
Malaysia	från 20,1 % till 56,5 %
Taiwan	från 23,1 % till 60,5 %
Indien	från 23,2 % till 34,7 %
Sydkorea	22,4 %
Thailand	från 23,6 % till 33,0 %

För undersökningsperioden fastställdes att de berörda länderna hade ett sammanlagt vägt genomsnittligt prisunderskridande på 28 %.

6. Gemenskapsindustrins situation

6.1 *Produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande*

(66) Gemenskapsindustrins tillverkning av den berörda produkten ökade från 12 800 ton 1992 till 12 900 ton 1993 och 23 100 ton 1994, minskade något till 22 400 ton 1995 och ytterligare till 19 000 ton 1996, vilket innebär en total ökning på 48 % under den granskade perioden.

Tillverkningen ökade avsevärt från 1993 till 1994 (80 procentenheter). Denna ökning är dock huvudsakligen en följd av att en av de klagande gemenskapstillverkarna har förvärvat ett icke-klagande företag som tillverkar den berörda produkten. Detta förvärv avspeglar sig också i gemenskapsindustrins kapacitet, försäljning, investeringar och sysselsättningsnivåer.

Gemenskapsindustrins kapacitet ökade med 91 % under samma period. Trots ökningen av tillverkningen minskade dock kapacitetsutnyttjandet från 81 % 1992 till 63 % 1996.

6.2 *Lager*

(67) Gemenskapsindustrins lager ökade betydligt från 2 400 ton 1992 till 2 900 ton 1993, 4 600 ton 1994, 5 200 ton 1995 och till 5 300 ton 1996, vilket innebär en ökning på 124 % under den granskade perioden.

6.3 *Försäljningsvolym och marknadsandel*

Gemenskapsindustrins försäljning på gemenskapens marknad ökade från 12 400 ton 1992 till 13 200 ton 1993 och 17 900 ton 1994, minskade något till 17 400 ton 1995 och ytterligare till 15 800 ton 1996, vilket innebär en total ökning på 3 400 ton (27 %). Denna försäljningsökning är blygsam jämförd med ökningen av förbrukningen på 35 200 ton (75 %) under den granskade perioden.

Gemenskapsindustrins marknadsandel ökade från 26 % 1992 till 28 % 1993 och 30 % 1994, minskade därefter till 20 % 1995 och 19 % 1996, vilket innebär en total förlust på 7 procentenheter under den granskade perioden.

6.4 *Priser*

(68) Gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga försäljningspris för fästanordningar av rostfritt stål sålda på gemenskapens marknad ökade försumbart mellan 1992 och 1996. Gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga försäljningspris minskade från 3,36 ecu/ton 1992 till 3,19 ecu/ton 1993 och 3,02 ecu/ton 1994, ökade till 3,89 ecu/ton 1995 och minskade igen till 3,40 ecu/ton 1996. Priserna för den berörda importen var alltid betydligt lägre än gemenskapsindustrins priser, och prisutvecklingen måste också ses mot bakgrund av den avsevärda ökningen av förbrukningen, särskilt mellan 1994 och 1995.

6.5 *Lönsamhet*

(69) Gemenskapsindustrins resultat utvecklades från −3 % 1992 till 1,5 % 1993, 4,7 % 1994 och 9,1 % 1995, och sjönk därefter till 0,1 % 1996. Ökningen av lönsamheten under de första åren kan tillskrivas industrins ansträngningar att höja produktiviteten (se punkt 72).

Gemenskapsindustrins lönsamhet förbättrades avsevärt under 1994 och 1995. Detta bör ses mot bakgrund av gemenskapsindustrins stora förlust av marknadsandelar under samma period (en minskning på 10 procentenheter mellan 1994 och 1995). Detta visar att gemenskapsindustrin försökte bibehålla vinstnivåerna på bekostnad av marknadsandelar. Gemenskapsindustrin nådde dock precis upp till den kritiska punkten 1996 (en vinst på endast 0,1 %), samtidigt som ytterligare marknadsandelar förlorades.

Den vägda genomsnittliga lönsamheten på 0,1 % under undersökningsperioden är den lägsta sedan 1992.

6.6 *Investeringar*

(70) Investeringarna (uttryckta i ecu) ökade totalt sett med 72 % från 764 700 ecu 1992 till 1 993 900 ecu 1993 och 3 658 600 ecu 1994, minskade till 1 520 100 ecu 1995 och till 1 312 000 ecu 1996. Den sammanlagda ökningen av investeringarna under den granskade perioden har sin grund i att en hög investeringsnivå är nödvändig i denna industri för att bevara konkurrenskraften. Det konstaterades att denna industri kontinuerligt måste ersätta sina maskiner och göra nyinvesteringar för att uppfylla miljökrav.

De stora investeringarna under 1994 kan till största delen tillskrivas det faktum att ett företag i gemenskapsindustrin har förvärvat ett tillverkande företag (se punkt 66).

6.7 *Sysselsättning*

(71) Under den granskade perioden steg sysselsättningen med 16 % från 325 anställda 1992 till 378 anställda 1996. Återigen bör det noteras att denna ökning är en följd av marknadens utvidgning. Gemenskapstillverkarna, inklusive de ickeklagande, sysselsatte totalt 574 personer under undersökningsperioden.

6.8 *Produktivitet*

(72) Gemenskapsindustrins produktivitet ökade med 10 % mellan 1992 och 1996.

6.9 *Slutsats om skada*

(73) Kommissionen drog slutsatsen att gemenskapsindustrin under den granskade perioden utsattes för ett avsevärt pristryck från importen från de berörda länderna, som i ökande utsträckning fördes in på gemenskapens marknad och konstaterades avsevärt underskrida gemenskapsindustrins priser under undersökningsperioden. Till följd av detta förlorade gemenskapsindustrin betydande marknadsandelar samtidigt som förbrukningen på marknaden ökade, trots att gemenskapsindustrin ökade tillverkningen och produktiviteten. Lagernivåerna steg också avsevärt i kontinuerlig takt.

Gemenskapsindustrins ekonomiska resultat var, efter en förbättring 1994/95, dåliga och till stor del otillräckliga med hänsyn till industrins förväntningar och investeringar (under undersökningsperioden konstaterades den vägda genomsnittliga vinsten uppgå till 0,1 %). Generellt sett bör det noteras att gemenskapsindustrins situation särskilt försämrades under de senare åren av den granskade perioden (1994 till 1996).

Mot bakgrund av detta har kommissionen preliminärt dragit slutsatsen att gemenskapsindustrin vållats väsentlig skada enligt artikel 3.2 i grundförordningen.

7. Vållande av skada

7.1 *Den dumpade importens verkningar*

(74) Kommissionen undersökte om den väsentliga skada som gemenskapsindustrin vållats hade sin grund i den dumpade importen från Kina, Indien, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand.

Det betydande prisunderskridande som konstaterats under den granskade perioden sammanfaller tydligt med försämringen av gemenskapsindustrins situation. Detta visar sig särskilt i minskningen av gemenskapsindustrins marknadsandel och försämringen av dess lönsamhet under undersökningsperioden.

Vad gäller marknadsandelar bör noteras att importen från de berörda länderna från 1992 till 1996 ökade snabbare än förbrukningen (en total ökning på 161 %). Detta innebär att denna import ökade sin marknadsandel med 17 procentenheter, samtidigt som gemenskapsindustrins marknadsandelar minskade med 7 procentenheter. Särskilt den avsevärda ökningen av importen mellan 1994 och 1995 (15 procentenheter) sammanföll med gemenskapsindustrins förlust av marknadsandelar (10 procentenheter) under samma period.

Kommissionen drog därför slutsatsen att gemenskapsindustrins förlust av marknadsandelar helt kan tillskrivas de berörda ländernas erövring av marknadsandelar.

Gemenskapsindustrins ekonomiska situation var dålig vid början och slutet av den granskade perioden, vilket visar att gemenskapsindustrin inte kunde dra nytta av sina investeringar eller den ökade efterfrågan på fästanordningar av rostfritt stål på gemenskapens marknad. Även om gemenskapsindustrins ekonomiska situation förbättrades 1994 och 1995, skedde detta vid en tidpunkt då den förlorade marknadsandelar, vilket visar att den dumpade importen tvingade gemenskapsindustrin att behålla si-

na vinstnivåer till priset av förlorade marknadsandelar. Det fortsatta trycket från den dumpade importen gjorde att gemenskapsindustrin förlorade ytterligare marknadsandelar och vinstmöjligheter under 1996. Särskilt den ackumulerade verkan av den stora ökningen av importen under den granskade perioden medförde ett utbudsöverskott på gemenskapens marknad 1996 och ledde till att gemenskapsindustrin tvingades sänka sina priser 1996, samtidigt som den förlorade ytterligare marknadsandelar. Den negativa verkan av den ökade importvolymen förstärktes av det betydande prisunderskridande som ägde rum under denna period.

7.2 *Verkan av andra faktorer*

(75) Kommissionen undersökte om den skada som gemenskapsindustrin vållats kunde ha sin grund i andra faktorer än den dumpade importen. Kommissionen granskade särskilt utvecklingen av förbrukningen, utvecklingen och verkan av importen från tredje land och verkan av ökade råmaterialkostnader.

a) *Förbrukning*

(76) Kommissionen undersökte om utvecklingen av förbrukningen inverkade på gemenskapsindustrins situation. Även om förbrukningen föll något vid slutet av den granskade perioden (4 100 ton) ökade förbrukningen totalt sett avsevärt (35 200 ton, dvs. 75 %) Det är följaktligen mycket osannolikt att utvecklingen av förbrukningen på ett betydande sätt har bidragit till skadan.

b) *Import från tredje land*

(77) Vad gäller import från tredje land som inte berörs av detta förfarande konstaterade kommissionen att även denna import svarade för en betydande del av gemenskapens marknad (20 % under undersökningsperioden) minskade den totalt sett under den granskade perioden från 25 % 1992 till 23 % 1993, 20 % 1994 och 19 % 1995 och 1996.

Kommissionen undersökte särskilt utvecklingen av volymerna av och priserna för importen från Sydafrika och Filippinerna eftersom det hävdades att importen från dessa länder hade inverkat på gemenskapsindustrins situation och att klagomålet var diskriminerande eftersom dessa länder inte omfattades av det.

Sydafrika

(78) Även om siffror från Eurostat visade att import från Sydafrika hade förekommit under perioden ansågs preliminärt att uppgifterna om denna import inte var tillförlitliga.

Filippinerna

(79) Marknadsandelen för importen från Filippinerna minskade något under den granskade perioden, från 3 % 1992 till 2 % 1996. Priserna för denna import var också avsevärt högre än priserna för importen från de berörda länderna. Kommissionen anser således att importen från Filippinerna inte har bidragit till den skada som vållats gemenskapsindustrin.

Annat tredje land

(80) Kommissionen konstaterade att annat tredje lands totala marknadsandel minskade under den granskade perioden (från 19 % 1992 till 14 % 1996) samt att priserna för denna import var betydligt högre än priserna för den dumpade importen. Kommissionen slöt sig därför till att den berörda dumpade importen också hade inverkat negativt på denna import, som följaktligen inte hade kunnat bidra till den skada som vållats gemenskapsindustrin.

c) *Råmaterial*

(81) Kommissionen undersökte även om den skada som vållats gemenskapsindustrin skulle ha kunnat orsakas av ökade råmaterialkostnader under den granskade perioden, eftersom det hävdades att dessa kostnadsökningar åtminstone delvis hade bidragit till den vållade skadan. Kommissionen konstaterade i detta sammanhang att variationerna i råmaterialkostnader, i synnerhet under 1996, inte var så betydelsefulla att de skulle ha kunnat inverka på gemenskapsindustrins överlevnadsförmåga.

d) *Andra argument*

(82) Det anfördes att gemenskapsindustrin använde sig av konkurrensbegränsande förfaranden under den granskade perioden och att industrin således själv bidrog till skadan.

Kommissionen fann dock inget stöd för detta påstående i undersökningsresultaten och detta argument beaktades därför inte i detta preliminära skede.

7.3 *Slutsats om orsakssamband*

(83) Mot bakgrund av detta har kommissionen dragit slutsatsen att importen från de sex berörda länderna sammantaget har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

F. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Allmänna anmärkningar

(84) På grundval av lämnade uppgifter undersökte kommissionen preliminärt om det trots avgörandena om dumpning och skada fanns tvingande skäl för att dra slutsatsen att det inte skulle ligga i gemenskapens intresse att införa åtgärder i detta fall.

Kommissionen undersökte i detta syfte eventuella åtgärders verkan för alla parter som berördes av detta förfarande och även konsekvenserna för dessa parter av att inte vidta preliminära åtgärder.

2. Inhämtande av uppgifter

(85) För att kunna bedöma eventuella åtgärders verkan sände kommissionen frågeformulär angående gemenskapens intresse till alla berörda parter i tidigare och senare led i förädlingskedjan som var kända för kommissionen vid tiden för inledandet av förfarandet. Den begärde även uppgifter om gemenskapens intresse från gemenskapsindustrin.

Kommissionen ansåg att svaren från de kontaktade parterna var tillförlitliga eftersom uppgifterna inte var motsägelsefulla. Under dessa omständigheter ansåg kommissionen det inte vara nödvändigt att utföra kontrollbesök för undersökning av gemenskapens intersse.

3. Leverantörsindustrin

3.1 *Situationen för leverantörer av råmaterial*

(86) Det råmaterial som används i tillverkningen av fästanordningar av rostfritt stål är valstråd av rostfritt stål. Denna framställs av de större tillverkarna av rostfritt stål i Europa, som levererar allt det råmaterial som gemenskapsindustrin förbrukar. Det finns olika sorter av valstråd av rostfritt stål som kan användas i denna tillverkning, men de vanligaste sorter som används av både gemenskapsindustrin och tillverkarna i de berörda länderna är austenitiskt stål av typ A2 (AISI 304) och A4 (AISI 316). Dessa stålsorter används i första hand på grund av sin motståndskraft mot värme och korrosion och sin överlägsna styrka. Följande uppgifter avser de data som lämnats av de kontaktade leverantörerna av råmaterial.

Leverantörerna i gemenskapen av berörda råmaterial sysselsatte 1996 mer än 5 000 personer, av vilka ungefär 800 personer specifikt berördes av tillverkningen av råmaterialet i fråga (ca 16 % av antalet anställda). Den totala omsättningen under 1996 uppgick till 1 400 miljoner ecu, varav 120 miljoner ecu hänförde sig till det berörda råmaterialet (ca 8,4 % av den totala omsättningen). Den totala omsättningen minskade med omkring 26,5 % mellan 1995 och 1996, och omsättningen för det berörda råmaterialet minskade med 34 %. Försäljningen i gemenskapen minskade också under samma period från 149 miljoner ecu 1995 till 93 miljoner ecu 1996, vilket innebär en minskning på 38 %.

Den vägda genomsnittliga vinsten på försäljningen i gemenskapen av det berörda råmaterialet konstaterades, på grundval av tillgängliga uppgifter, under 1996 uppgå till 0,5 %.

3.2 *Verkan av att åtgärder införs eller inte införs*

(87) Även om de företag som tillverkar det berörda råmaterialet levererar till marknader utanför Europeiska unionen och teoretiskt sett skulle kunna dirigera om sin handel till dessa marknader, kommer en stor minskning av gemenskapens tillverkning av den berörda produkten sannolikt att få en väsentlig inverkan på dessa företag med tanke på att gemenskapsindustrin är en viktig kund för dessa företag.

Mot bakgrund av att gemenskapens totala tillverkning av det berörda råmaterialet svarar för en icke-försumbar andel av dessa företags totala omsättning och sysselsättning ansågs det att ett införande av åtgärder skulle förbättra dessa företags situation till följd av högre försäljningsvolym och förbättring av deras nuvarande låga lönsamhetsnivå. Om åtgärder å andra sidan inte vidtogs fanns det inget som skulle hindra att den nedåtgående trenden i företagens omsättning, försäljning och lönsamhet förvärrades, och risk skulle finnas för ytterligare förlust av arbetstillfällen.

4. Gemenskapsindustrin

4.1 *Gemenskapsindustrins art och struktur*

(88) Gemenskapsindustrin består av små och medelstora företag belägna i Frankrike, Spanien och Italien. Tillverkningen är kapitalintensiv och i hög grad automatiserad. Fästanordningar av rostfritt stål är helfabrikat (dvs. de bearbetas inte ytterligare) och förbrukas huvudsakligen av slutanvändarindustrier som införlivar dem i olika produkter (se punkt 95).

Omkring 600 personer (1996) är sysselsatta med tillverkningen i gemenskapen av den berörda produkten. Hänsyn bör även tas till de 800 personer som är sysselsatta med tillverkningen av det råmaterial som berörs av detta förfarande.

Fästanordningar av rostfritt stål är i hög grad standardiserade, och både gemenskapsindustrin och exportörerna i de berörda länderna tillverkar produk-

terna enligt överenskomna normer (DIN- eller ISO-standard). Denna höga standardiseringsgrad medför att fästanordningar av rostfritt stål särskilt de vanligaste typerna, är priskänsliga.

4.2 *Gemenskapsindustrins överlevnadsförmåga*

(89) Gemenskapsindustrin gjorde stora investeringar under den period som granskats för skadeanalysen (se punkt 70). Förutom gemenskapsindustrins förvärv av ett företag avsåg dessa investeringar i huvudsak ersättning av maskiner. Gemenskapsindustrin anser att maskiner måste ersättas i snabb takt för att man skall kunna bevara konkurrenskraften i gemenskapen och på andra marknader.

Gemenskapsindustrin tillverkar också ett brett sortiment av särskilda fästanordningar av rostfritt stål — från enkla modifieringar av befintliga standardmässiga produkter till helt specialbeställda fästanordningar — vilket nödvändiggör ytterligare investeringar i maskinvertyg och, vilket kanske är ännu viktigare, ett nära tekniskt samarbete mellan företagen, kunderna och leverantörerna av råmaterial (som ofta utför betydande forskning för att få fram ett lämpligt råmaterial enligt specifikationerna för den särskilda produkten). Gemenskapsindustrin är de huvudsakliga tillverkarna av särskilda fästanordningar av rostfritt stål, mot bakgrund av att exportörerna från tredje land i allmänhet inte har det tekniska samarbete som krävs för att tillverka dessa i stor utsträckning specialbeställda produkter.

Det konstaterades att särskilda fästanordningar av rostfritt stål kunde tillverkas med samma maskiner (med användning av särskilda maskinverktyg) och av samma arbetskraft som standardmässiga produkter, och följaktligen att tillverkningen av särskilda produkter i hög grad vad beroende av tillverkningen av standardmässiga produkter, t.ex. för att sprida de indirekta kostnaderna.

Mot bakgrund av detta och den ökade användningen av produkter av rostfritt stål i gemenskapen och den därav följande ökade efterfrågan på särskilda fästanordningar av rostfritt stål, anser kommissionen att det ligger i gemenskapens intresse, särskilt för den användarindustri som uppenbarligen inte har någon alternativ försörjningskälla, att bevara en bas i gemenskapen för tillverkning av särskilda fästanordningar av rostfritt stål. Kommissionen anser även att den skada som vållas gemenskapsindustrin i fråga om standardmässiga produkter också inverkar negativt på tillverkningen av särskilda produkter.

4.3 *Verkan för gemenskapsindustrin av att införa åtgärder*

(90) För att kunna bedöma verkan för gemenskapsindustrin av att införa åtgärder har kommissionen antagit att efterfrågan kommer att öka. Kommissionen anser att förbrukningen av fästanordningar av rostfritt stål till följd av den ökande tillverkningen i gemenskapen av rostfritt stål i allmänhet också kommer att stiga eftersom generellt sett bara fästanordningar av rostfritt stål kan användas i produkter av rostfritt stål. Under undersökningen konstaterade kommissionen att den enda möjliga substitutprodukten för fästanordningar av rostfritt stål var fästanordningar av kolstål med rostskyddsbeläggning, men att substituering inte förekom mot bakgrund av denna produkts lägre kvalitet.

Om åtgärder införs förväntas priserna på fästanordningar av rostfritt stål och i viss utsträckning försäljningsvolymen på gemenskapens marknad öka. Denna ökning skulle göra det möjligt för gemenskapsindustrin att återvinna förlorade marknadsandelar och öka sin försäljning i takt med framtida stigande förbrukning. Även om det är möjligt att importvolymen reduceras behöver denna minskning inte vara avservärd med tanke på att gemenskapsindustrin inte har kapacitet att försörja gemenskapens hela marknad (under undersökningsperioden kunde gemenskapsindustrin möta ca 36 % av efterfrågan). Gemenskapsindustrins ökade prisnivå och eventuella ökade försäljning skulle med största sannolikhet göra det möjligt för den att återställa sin ekonomiska situation, så att de berörda företagen kan fortsätta sin verksamhet och investera i ny kapacitet. Med tanke på de alternativa försörjningskällorna kommer prisökningarna sannolikt inte att vara lika höga som tullarna.

4.4 *Verkan för gemenskapsindustrin av att inte införa åtgärder*

(91) Om åtgärder inte skulle införas är det sannolikt att gemenskapsindustrins negativa utveckling kommer att fortsätta, vilket på lång sikt kommer att innebära att företag läggs ned. Gemenskapsindustrin präglas särskilt av förlorade marknadsandelar och en negativ ekonomisk situation. Under dessa omständigheter är en framtida förlust av arbetstillfällen sannolik. Som förklaras ovan skulle en fortsatt negativ utveckling inte bara inverka negativt på tillverkningen av den berörda produkten utan även på tillverkningen av särskilda fästanordningar av rostfritt stål, vilka de berörda länderna inte tillverkar i avsevärda kvantiteter.

Mot bakgrund av att analysen av gemenskapsindustrin visade att den är strukturellt livskraftig förväntas eventuella åtgärder uppnå målet att ge industrin möjlighet att återhämta sig från den vållade skadan. Även om gemenskapsindustrins priser inte nödvändigtvis skulle stiga med samma belopp som tullen, väntas industrin förbättra sin försäljningsvolym och återvinna förlorade marknadsandelar. Gemenskapsindustrin ökade volym skulle också medföra sänkta enhetskostnader och ökad lönsamhet. Följaktligen anses det ligga i gemenskapsindustrins intresse att åtgärder införs.

5. Importörer och handlare

5.1 *Import- och distributionskanalernas struktur*

(92) Distributionen av fästanordningar av rostfritt stål i gemenskapen kännetecknas av ett betydande antal importörer och handlare som för stora lager av den berörda produkten. I huvudsak agerar importörerna och handlarna som mellanhänder mellan tillverkarna (både gemenskapstillverkare och tillverkare utanför unionen) och användarna, och deras marknadsbeteende påverkar i hög grad priserna på fästanordningar av rostfritt stål. I undersökningen konstaterades att gemenskapsindustrin har mycket lite, eller obefintlig, direkt kontakt med användarindustrierna och således är beroende av det väl etablerade distributionsnätet för nästan hela sin försäljning. Med tanke på det stora antalet aktörer i distributionsnätet och deras viktiga roll bör deras situation undersökas närmare.

5.2 *Importörernas och handlarnas ekonomiska situation*

(93) För det första bör noteras att även om importörerna och handlarna för stora lager av den berörda produkten handlar de också med ett stort antal andra produkter som inte berörs av detta förfarande.

Kommissionen konstaterade att den genomsnittliga importörens eller handlarens totala omsättning 1996 uppgick till 262 miljoner ecu, medan omsättningen av den berörda produkten uppgick till 79 miljoner ecu, vilket innebär cirka 30 %. På grundval av tillgängliga uppgifter uppskattades den totala sysselsättningen uppgå till 4 500 personer, varav 1 600 personer kunde relateras till den berörda produkten, dvs. omkring 35 %. Eftersom importörerna och handlarna handlar med både gemenskapsvaror och importerade varor kan omkring hälften av sysselsättningen i samband med den berörda produkten hänföras till importen från de berörda länderna. Vad gäller importörernas och handlarnas ekonomiska situation 1996 kan sägas att vinsterna till största delen varierade mellan 8 % och 35 %. Situationen under 1995 var till stor del likadan.

5.3 *Verkan av att åtgärder införs eller inte införs*

(94) Som sagts tidigare anser kommissionen att ett införande av åtgärder medför att priserna på fästanordningar av rostfritt stål på gemenskapens marknad kommer att stiga. Även om priserna på importerade produkter med all sannolikhet stiger med samma belopp som tullen behöver priserna på gemenskapens produkter inte öka i samma omfattning. Denna prisökning kommer troligen att inverka negativt på importörer och handlare, vars marginaler minskar, men det bör noteras att importörerna i stor utsträckning också verkar som handlare och kan välja alternativa försörjningskällor, t.ex i gemenskapen, och det är osannolikt att dessa ekonomiska aktörers verksamhet generellt sett kommer att drabbas. I synnerhet konstaterades att importörerna och handlarna hade goda marginaler under den granskade perioden, och det anses att prisökningars negativa verkan kan minimeras genom att minskade marginaler uppvägs med prisökningar för användarindustrierna.

Mot bakgrund av att gemenskapsindustrin inte kan försörja gemenskapens hela marknad kommer ett införande av åtgärder sannolikt inte att inverka på betydelsen av import- och distributionsnätet, dvs. importvolymen kommer med all sannolikhet att förbli stor och gemenskapsindustrin kommer att fortsätta att använda distributionsnätet för nästan hela sin försäljning i gemenskapen.

Med tanke på detta anser kommissionen att den positiva utvecklingen av importörernas och handlarnas situation troligen kommer att fortsätta om åtgärder inte införs, och om åtgärder införs kommer deras situation inte att försämras i betydande omfattning.

6. Användare

6.1 *Användarindustriernas art och struktur*

(95) Kommissionen konstaterade att fästanordningar av rostfritt stål inte såldes direkt till konsumenter och begränsade således sin analys av gemenskapens intresse till åtgärdernas verkan för användarna.

Fästanordningar av rostfritt stål används i ett stort antal olika produkter och således berörs ett stort antal användarindustrier av detta förfarande. Kommissionen fann att fästanordningar av rostfritt stål i huvudsak används av följande sektorer (icke uttömmande förteckning): livsmedel, restaurangbranschen, läkemedel, medicinsk utrustning, hushållsapparater (vitvaror), bilar, sjöfart och skeppsbyggeri, byggnadsindustrin, miljö, energi, kemisk och petrokemisk industri och transport.

Med tanke på antalet berörda användarindustrier och det stora antalet användningsområden inom varje sektor har de för kommissionens analys tillgängliga uppgifterna varit mycket begränsade.

6.2 *Användarnas ekonomiska situation*

(96) Användarindustriernas totala omsättning varierade från 3 miljoner ecu till 460 miljoner ecu, vilket visar de betydande storleksskillnaderna mellan de berörda företagen. Den andel av omsättningen som hänförde sig till den berörda produkten varierade från 0,1 % till endast 6 %, vilket visar att fästanordningar av rostfritt stål inte utgjorde en särskilt stor angelägenhet för dessa företag. I linje med omsättningen varierade antalet sysselsatta i dessa företag mellan 19 personer och 2 500 personer, medan de som var sysselsatta i samband med fästanordningar av rostfritt stål varierade från 1 person till 40 personer.

För granskningen av den eventuella verkan för användarna av att åtgärder införs undersökte kommissionen i vilken omfattning kostnaderna för fästanordningar av rostfritt stål inverkade på användarindustriernas slutprodukter, och kommissionen fann att fästanordningar av rostfritt stål hade en försumbar verkan.

6.3. *Verkan av att åtgärder införs eller inte införs*

(97) Kommissionen anser, som nämnts tidigare, att ett införande av åtgärder kommer att leda till ökade priser på fästanordningar av rostfritt stål på gemenskapens marknad. Dessa prisökningar kommer sannolikt delvis att vältras över på användarna, även om omfattningen av detta kommer att bero både på gemenskapsindustrins prissättning och importörernas och distributörernas beteende.

Med tanke på den försumbara betydelsen av fästanordningar av rostfritt stål för kostnaderna för användarindustriernas slutprodukter kommer prisökningar på fästanordningar sannolikt inte att ha en betydande verkan. Eftersom den totala importvolymen med all sannolikhet inte kommer att minska avsevärt med tanke på att gemenskapsindustrin inte kan försörja gemenskapens hela förbrukning, anser kommissionen att användarindustrierna troligen inte kommer att ställas inför ett minskande utbud av fästanordningar av rostfritt stål till följd av att åtgärderna införs.

Om åtgärder å andra sidan inte införs skulle användarindustrierna kunna fortsätta att dra fördel av de nuvarande låga priserna på fästanordningar av rostfritt stål på gemenskapens marknad. Det bör dock noteras att om gemenskapsindustrins utbud av fästanordningar av rostfritt stål minskar eller försvinner helt, kommer utbudet av särskilda fästanordningar av rostfritt stål också att minska, med negativa verkningar för användarna. Särskilda fästanordningar av rostfritt stål tillverkas huvudsakligen i gemenskapen och kommissionen anser att en ökande förbrukning är sannolik.

7. **Slutsats om gemenskapens intresse**

(98) Uppgifter från parterna har gjort det möjligt för kommissionen att värdera de olika berörda intressena enligt artikel 21.1 i grundförordningen samt den sammantagna verkan av att antidumpningsåtgärderna införs eller inte införs. Vid denna undersökning har särskild hänsyn tagits till behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadevållande dumpning och till behovet av att återställa en effektiv konkurrens.

Införande av åtgärder kan väntas ge gemenskapsindustrin möjlighet att återvinna förlorade marknadsandelar och återfå lönsamhet, med gynnsamma verkningar för konkurrensvillkoren på gemenskapens marknad. De gynnsamma verkningarna väntas också hjälpa leverantörsindustrin och säkerställa att industrin för särskilda fästanordningar av rostfritt stål överlever och eventuellt utvidgas.

Även om importörerna och handlarna troligen kommer att drabbas av negativa verkningar till följd av den sannolika prisökningen, kan omfattningen av dessa minskas genom reducering av de ofta betydande marginalerna (se punkt 93) eller genom kostnadsökningar för användarindustrierna. Användarindustrin kommer troligen inte att drabbas av allvarliga konsekvenser till följd av sådana kostnadsökningar med tanke på den försumbara betydelsen av fästanordningar av rostfritt stål för deras slutprodukter. Denna industri skulle också dra nytta av att särskilda fästanordningar av rostfritt stål finns kvar och kanske ökar på gemenskapens marknad.

Mot bakgrund av detta anser kommissionen att det inte finns några tvingande skäl för att inte införa åtgärder och att det ligger i gemenskapens intresse att tillämpa antidumpningsåtgärder.

G. FÖRESLAGNA ÅTGÄRDER

Nivå för undanröjande av skada

(99) Vid beräkningen av vilken tull som var nödvändig för att undanröja verkningarna av skadevållande dumpning och möjliggöra för gemenskapsindustrin att återhämta sig, ansågs att åtgärderna borde göra det möjligt för gemenskapsindustrin att täcka sina tillverkningskostnader och sammantaget uppnå skälig vinst på försäljningen av den likadana produkten. I detta sammanhang ansågs en vinstmarginal på 5 % av omsättningen vara en lämplig miniminivå som gemenskapsindustrin kunde förväntas uppnå i frånvaro av skadevållande dumpning.

För att kunna beräkna tullens nivå fastställdes en prisnivå som skulle göra det möjligt för gemenskapsindustrin att uppnå detta resultat. Eftersom det fanns olika typer av fästanordningar av rostfritt stål beräknade kommissionen en prisnivå för varje typ bestående av gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga tillverkningskostnad med tillägg för en vinstmarginal på 5 %.

För varje produkttyp borde tullen motsvara skillnaden mellan det beräknade priset och exportörernas faktiska försäljningspriser i gemenskapen. Sådana tullar skulle göra det möjligt för gemenskapsindustrin att höja sina priser till skäliga vinstnivåer. För fastställandet av tullnivån uttrycktes de sålunda fastställda prisökningarna i procent av importvarornas vägda genomsnittliga värde fritt gemenskapens gräns, till skillnad från marginalerna för prisunderskridande, som uttrycktes i procent av gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga priser fritt fabrik.

Följande nivåer för undanröjande av skada fastställdes:

Kina:	från 87,3 % till 88,8 %.
Malaysia:	från 41 % till 161 %.
Taiwan:	från 41,1 % till 206,9 %.
Indien:	från 47,9 % till 77,3 %.
Sydkorea:	44,5 %.
Thailand:	från 50 % till 69,8 %.

(100) Eftersom de på detta sätt fastställda marginalerna för skadeeliminering överskrider de dumpningsmarginaler som fastställts för exportörerna från Kina, Malaysia, Taiwan, Sydkorea och Thailand, bör tullarna för dessa länder baseras på dumpningsmarginalerna, och eftersom de marginaler för skadeeliminering som fastställts för exportörerna från Indien underskrider dumpningsmarginalerna bör tullarna för de indiska exportörerna baseras på marginalerna för skadeeliminering enligt artikel 7.2 i grundförordningen.

(101) De preliminära antidumpningstullarna för Kina, Malaysia, Taiwan, Sydkorea och Thailand bör följaktligen motsvara de dumpningsmarginaler som avses i punkterna 50 till 59, och antidumpningstullarna för Indien bör motsvara de marginaler som avses i punkterna 49 och 99.

H. BERÖRDA PARTERS RÄTTIGHETER

(102) Av administrativa skäl bör en period fastställas inom vilken de berörda parterna får lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda. Dessutom bör det anges att alla avgöranden som fastställs i denna förordning är preliminära och kan omprövas vid fastställandet av en slutgiltig tull som kommissionen eventuellt kommer att föreslå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull skall införas på import av fästanordningar av rostfritt stål och deras delar enligt KN-nummer 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, 7318 15 70 och 7318 16 30 med ursprung i Kina, Indien, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand.

2. Tullsatserna på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, skall vara följande:

Land	Tillverkare	Tullsats (%)	Taric-tilläggs-nummer
Kina	Power Van Industrial Co., Ltd	16,2	8333
	Alla övriga företag	75,7	8900
Malaysia	Tigges Stainless Steel Fasteners (M) Sdn. Bhd.	6,6	8334
	Tong Heer Fasteners Co., Sdn. Bhd.	9,5	8335
	Alla övriga företag	9,5	8900

Land	Tillverkare	Tullsats (%)	Taric-tilläggs-nummer
Taiwan	Arrow Fastener Co. Ltd	8,3	8336
	Sen Chang Industrial Co., Ltd	12,5	8337
	Tong Hwei Enterprise Co., Ltd	12,5	8338
	Rodex Fasteners Corp.	11,0	8408
	CLC Industrial Co., Ltd	9,6	8409
	Min Hwei Enterprise Co., Ltd	12,5	8414
	Alla övriga företag	27,7	8900
Indien	Lakshmi Precision Screws Ltd	47,9	8415
	Kundan Industries Ltd	53,6	8416
	Audler Fasteners	77,3	8417
	Alla övriga företag	133,5	8900
Sydkorea	Daegil Trading Co. Ltd	24	8418
	Alla övriga företag	26,7	8900
Thailand	A.B.P. Stainless Fastener Co., Ltd	18,3	8419
	Dura Fasteners Co., Ltd	13,3	8420
	Thailock Fasteners Co., Ltd	32,9	8421
	Alla övriga företag	32,9	8900

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tull tillämpas.

4. Övergång till fri omsättning i gemenskapen av de produkter som avses i punkt 1 skall förutsätta att det ställs en säkerhet som motsvarar beloppet på den preliminära tullen.

Artikel 2

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter inom en månad efter denna förordnings ikraftträdande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda muntligen av kommissionen.

De berörda parterna får inom en månad efter denna förordnings ikraftträdande lämna synpunkter på tillämpningen av denna förordning enligt artikel 21.4 i förordning (EG) nr 384/96.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 september 1997.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande